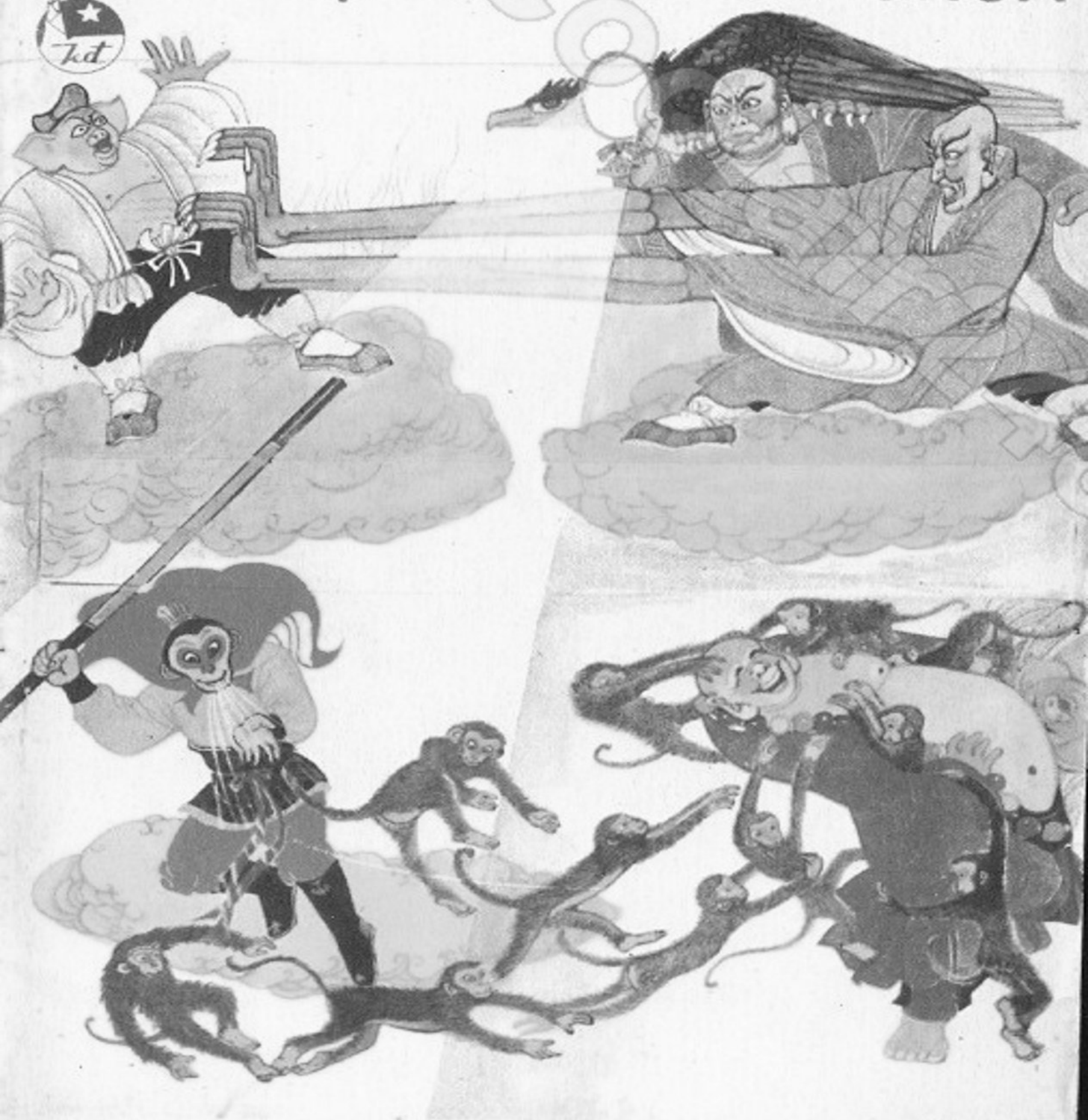

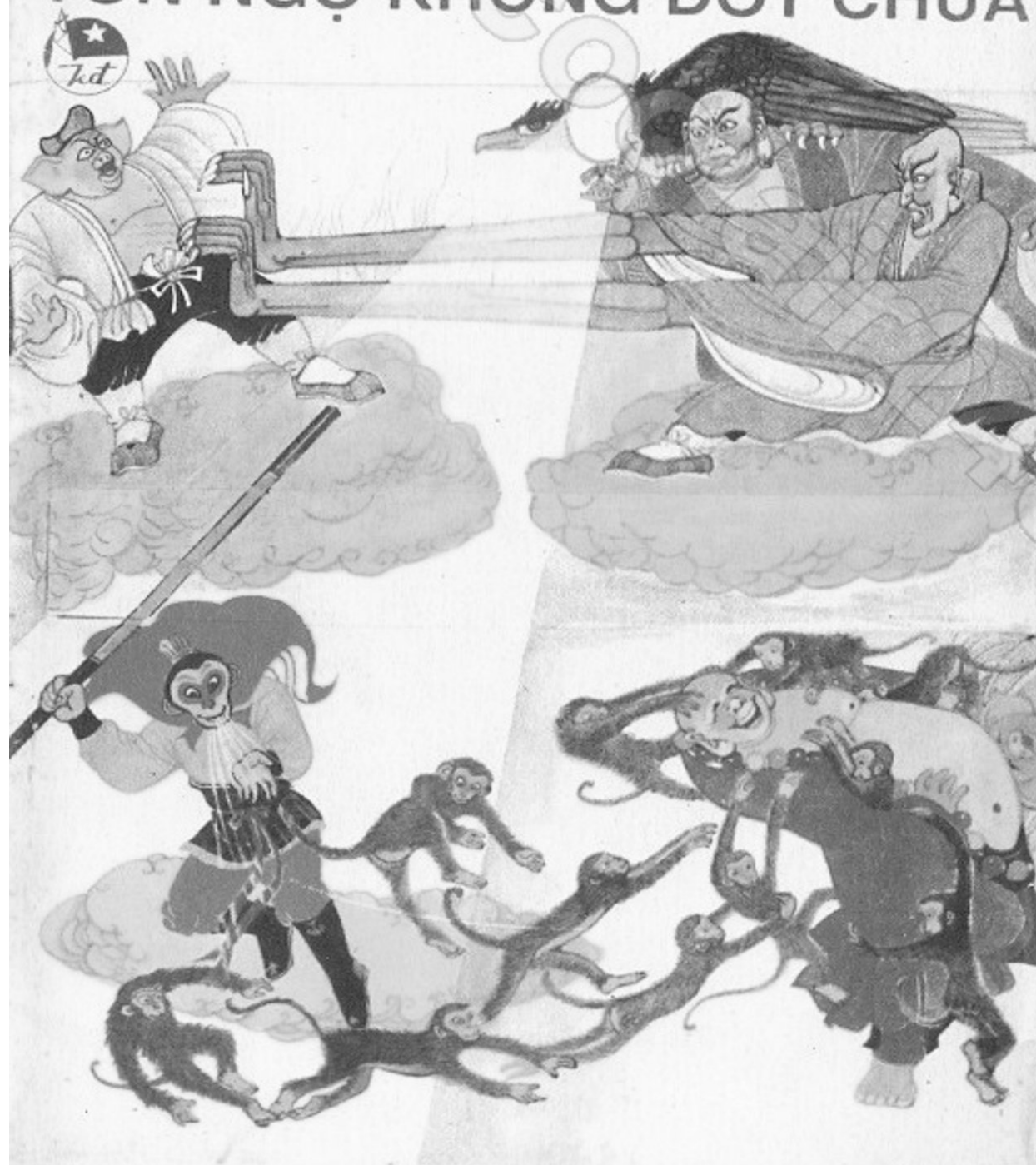
PHẬT DI LẶC TRỞ TÀI, TÔN NGỘ KHÔNG ĐỐT CHÙA

TRANH TRUYỆN TÂY DU KÝ

TẬP
28d

PHẬT DI LẶC TRỞ TÀI, TÔN NGỘ KHÔNG ĐỐT CHÙA

TRANH TRUYỆN TÂY DU KÝ

TẬP
28d

TRANH TRUYỆN TÂY DU KÝ

TẬP 28d

MƯỜI TÁM LA HÁN ĐẤU TÔN NGỘ KHÔNG

PHẬT DI LẶC TRỞ TÀI
NGỘ KHÔNG ĐỐT CHÙA

NHÀ XUẤT BẢN KIM ĐỒNG
HÀ NỘI - 1990

Chịu trách nhiệm xuất bản

NGUYỄN THẮNG VU

Chịu trách nhiệm bản thảo

BÙI VĂN HỒNG

Biên tập : **THY NGỌC**

Trình bày : **ĐỨC LIỄN**

Sửa bản in : **NGỌC ANH**

Tranh : theo bản in của Nhà xuất bản Quảng Tây
(Trung Quốc, 1989)

Lời : **LÊ NGỌC TRỌNG** dịch

In 20.000 cuốn khổ 13x19 tại Xí nghiệp Bao Bì Dược
89 Nguyễn Đình Chiểu, quận Phú Nhuận,
thành phố Hồ Chí Minh. Số xuất bản 18 (28d) KĐB
In xong tháng 1/1991. Nộp lưu chiếu tháng 1/1991.

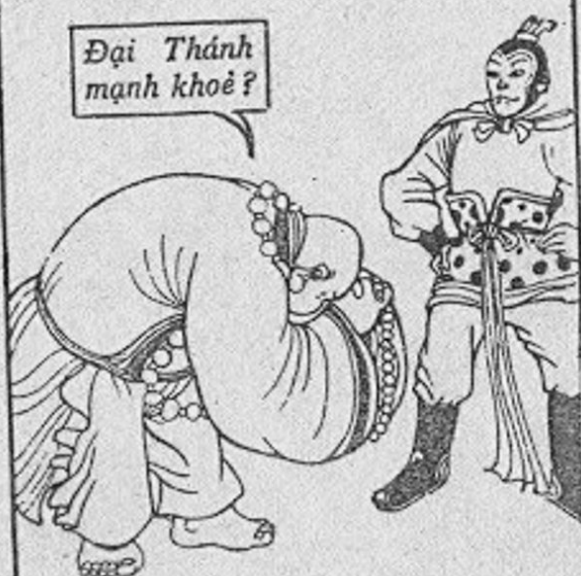
PHẬT DI LẶC TRỒ TÀI

Ngộ Không bản lĩnh
cao cường thật. Ta
phải xuống đó đùa
một chốc.

3814. La Hán Di Lặc đứng
trên mây nhìn Tôn Ngộ
Không đánh với bốn La
Hán, ông khen ngợi Ngộ
Không.

Đại Thánh
mạnh khỏe?

3815. Ông bước xuống, đến trước
mặt Ngộ Không, tươi cười cúi mình
chào.

3816. Lão Tôn có
công với Đường
Tăng và đã được
Như Lai phong làm
Phật, sao ông béo còn
khinh thường.

3817. Nói xong Ngộ Không
đánh một gậy, Di Lặc khế dùng
tràng hạt gậy ra.

A Di Đà Phật !

Anh dề lão
béo đó cho em

3818. Ngô Không lại tiếp tục đánh. Trư Bát Giới từ trong đám sen chạy ra.

Ngô Năng, lâu
quá không gặp
mặt. Ồ ! Mới
làm Tịnh Đàn Sư
Già có bao lâu
mà sao bụng to
dần thế này ?

3819. Di Lặc vỗ bụng bự của Bát Giới, cười nói:

3820 Bát Giới giận tím mặt, giơ bồ cào bở. Di Lặc nhảy lui, tránh khỏi.

3821. Di Lạc nói : «Ngộ Năng, đừng nóng, Lão Tăng không muốn dùng gươm đao đánh nhau. Có cách khác hay hơn.»

3822. «Chúng ta đánh vào bụng nhau được không?»

Cho Lão Trư đánh trước.

3823. La Hán Di Lạc ngồi xếp bằng, vận khí vào đan điền, hô hai tiếng «Lớn lên». Người Di Lạc lập tức lớn hơn trước gấp bội.

3824. Bát Giới vén tay áo, hít một hơi thật sâu, lao đầu húc vào bụng Di Lặc.

3825. Bụng Di Lặc cứng hơn thép, Bát Giới như lao vào bức tường thép, bị dội trở lại, lăn long lóc.

3826. Lăn xuống tới dốc, mới dừng lại. Bát Giới đưa tay sờ, thấy đầu sưng to như quả bưởi, hoảng hồn kêu eng éc.

Ông béo, Lão Trư quyết sống mái một phen.

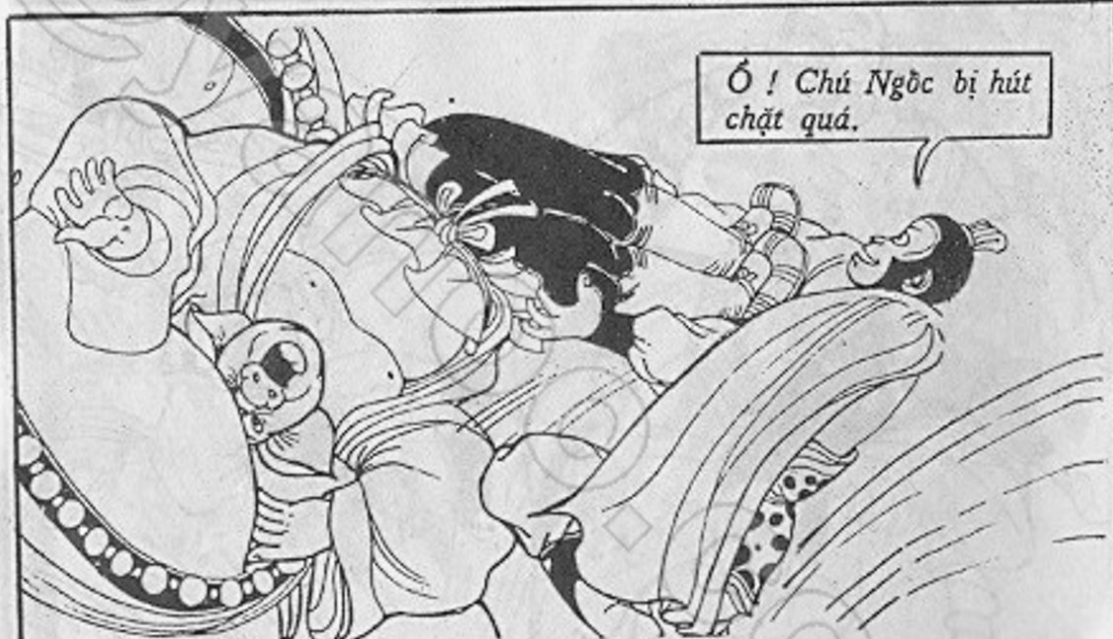
3827. Bát Giới ngồi dậy, thắt lại dây lưng, vận khí vào người, lại điên cuồng lao đầu vào Di Lặc một lần nữa.

3828. Lần này bụng Di Lặc lại mềm như bún, đầu của Bát Giới lún sâu vào trong bụng ông.

3829. Trừ Bát Giới cố vùng vẫy nhưng vẫn không rút đầu ra được, sợ quá kêu la ầm ĩ.

Ồ ! Chú Ngọc bị hút chặt quá.

3830. Tôn Ngộ Không chạy tới nắm chân Bát Giới kéo thật mạnh.

3831. Đầu của Bát Giới hình như đã mọc rễ ở trong bụng Di Lặc. Bát Giới cứ kêu la mãi.

3832. Ngô không kéo chẳng được, nổi giận lấy thiết bång đánh vào bụng Di Lặc.

3833 Nào ngờ thiết bång cũng bị hút nốt. Ngô Không loay hoay mãi mà vẫn chưa rút ra được.

3834. Ngộ Không kinh hoàng, dùng hết sức nhảy lên mây mới kéo được cây thiết bàng ra.

3835. Ngộ Không bỗng nghĩ ra ra một kế, liền nhổ một túm lông ở sau gáy, cho vào miệng nhai...

3836. ...rồi phun ra, biến thành mười mấy chú khỉ con.

3837. Bầy khỉ lí lắc nhảy lên người Di Lặc. Con thọc lét, con chọc rốn, con cào cào bàn chân.

3838. La Hán Di Lặc bị chọc nhột, buồn cười quá, làm bụng rung lên, không còn hút được nữa.

3839. Bát Giới nhân đó chạy thoát.

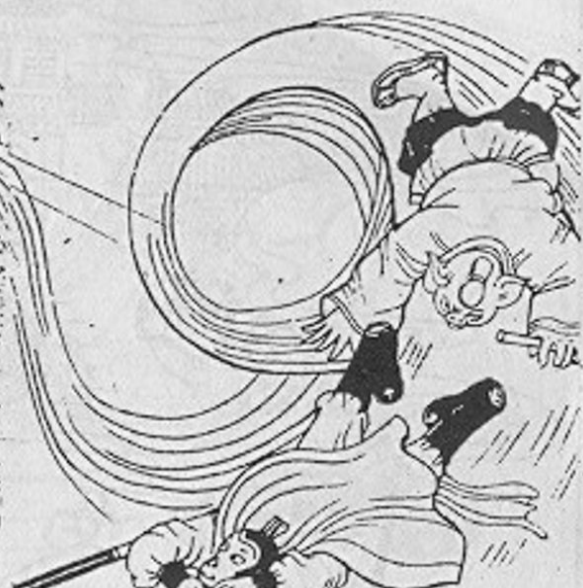
3840. La Hán Ngân Quang đứng trên mây, thấy vậy, rút gương phát ra một luồng ánh sáng xanh.

3841. Bầy khi nhỏ cháy thành tro.

3842. Thừa thắng, La Hán Ngân Quang xoay gương chiếu vào Ngô Không, Bát Giới.

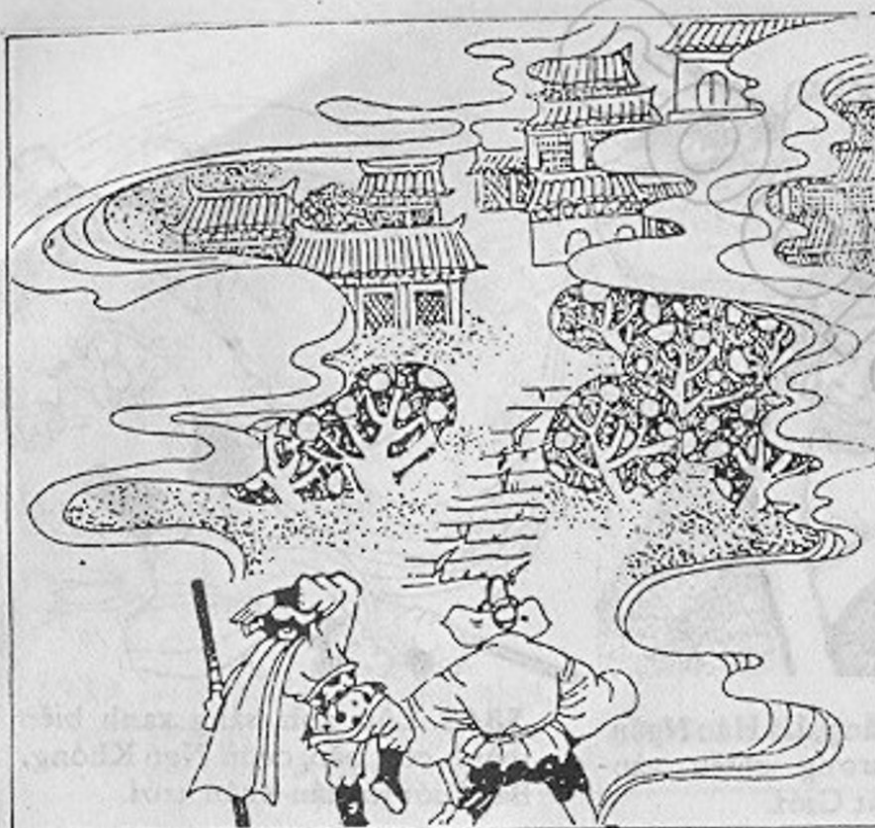
3843. Làn ánh sáng xanh biển thành cơn bão, cuốn Ngô Không, Bát Giới tới tận chân trời.

3844. Khi gió ngừng thổi, Bát Giới rơi xuống hồ nước, Ngô Không thì bị vướng trên cành cây.

3845. Bát Giới ướt như chuột lột, quần da hồ của Ngô Không bị rách một miếng lớn. Hai người rất tức giận.

3846. Ở trước mặt hai người là một thôn ấp trù phú, rộn tiếng chó sủa, gà gáy, khói bếp cuộn cuộn toả lên.

3847. Tôn Ngộ Không nói : « Bát Giới, mau tới đó xin cơm chay, ăn nọ rồi đi tìm ông bụng bự đánh tiếp. Bát Giới nghe nói có cơm thì rất thích, chịu đi ngay.

3848. Khi đến gần mới hay đó là Cao gia trang... Bao nhiêu kỷ niệm xưa bỗng hiện về, Bát Giới thấy lòng mình rộn lên.

3849. Bà Cao và Thuý Lan ra tận cửa đón vào.

3850. Cao viên ngoại bày tiệc đãi Ngô Không và Bát Giới.

3851. Cao Thuý Lan duyên dáng, nũng nịu kéo tai Bát Giới chầu rượu.

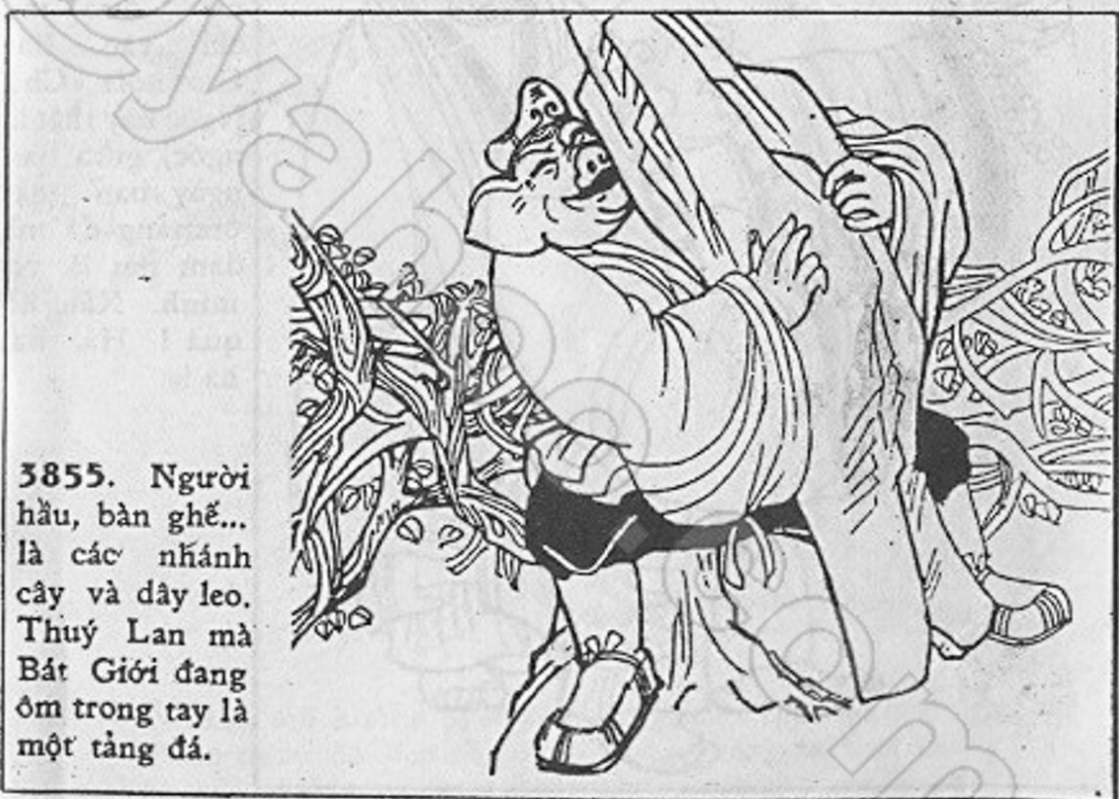
3852. Ngô Không sinh nghi, giương cặp mắt lửa ngời vàng nhìn kỹ, la lên một tiếng...

3853.... rồi nhảy lên không trung.

3854. Thì ra
Cao viên ngoại
và Cao phu nhân
là do Di Lặc
và La Hán Qua
Sông biến thành

3855. Người
hầu, bàn ghế...
là các nhánh
cây và dây leo.
Thủy Lan mà
Bát Giới đang
ôm trong tay là
một tảng đá.

3856. Bát Giới
giận quá, quát :
« Ông bụng to
này lém thật,
dám giả dạng
là bồ vớ ta ».

3857. La Hán
Di Lặc càng
cười to hơn
nữa, đưa tay
chỉ vào Bát
Giới nói: « Chú
Ngốc này thật là
ngốc, giữa ban
ngày ban mặt
ôm tảng đá mà
dám nói là vợ
mình. Xấu hổ
quá ! Ha, ha,
ha ! »

3858. Ngộ Không lại vung gậy đánh, Di Lặc lại lấy tràng hạt gạt đi.

3859. Bát Giới cũng giơ bồ câu đánh La Hán Qua Sông. La Hán Qua Sông lấy hồ lô ra hút.

3860. Hồ lô hút Bát Giới thật chặt.

3861. La Hán Di Lặc đánh mấy hiệp với Ngộ Không, nhảy ra khỏi vòng vây, chấp tay vái Ngộ Không, nói...

3862. La Hán Di Lặc đứng trên gậy của Ngộ Không tươi cười, nói : « Đại Thánh và tôi đều là người nhà Phật, sao lại phải đánh nhau chứ ?... »

3863...Trợ giúp Đường Tăng đi lấy kinh, Đại Thánh có công ngang trời biển, nhưng xin Đại Thánh chớ có lấy đó mà tự cao tự đại. Võ công của Đại Thánh còn kém lắm đấy ! ».

3864. Ngộ
Không giận tím
mặt, nói: « Ông
dám làm nhục
Lão Tôn, phải
cho ông biết
tay.»

3865. Nhưng
mặc cho Ngộ
Không quay
thiết bång như
thế nào, La Hán
Đi Lạc vẫn
đứng vững trên
cây gậy đã từng
khuyết phục biết
bao nhân vật
lấy lòng.

3866. Ngộ Không nhò một nắm lông ở sau gáy, cho vào miệng nhai, phun ra, hô «biển».

3867. Năm lông biến thành hơn mười Ngộ Không nhỏ, tay cầm thiết bång cùng xông vào đánh Di Lặc.

3868. Di Lặc vẫn luôn luôn nở một nụ cười bình thản chống trả như đang đùa giỡn với bầy trẻ con.

3869. Di Lặc đánh nhau mấy hiệp, rồi lại nhảy ra khỏi vòng vây, đứng trên đỉnh núi cười ba tiếng. Ha, ha, ha!

3870. Lập tức, bọn Ngô Không nhỏ tự nhiên bay vào miệng La Hán Di Lặc.

3871. Chúng biến thành một thức ăn ngon miệng.

3872. Ngô Không thấy tình thế bất lợi, bèn «cân đầu vân», tìm đường chạy trốn.

Ha, ha, ha!

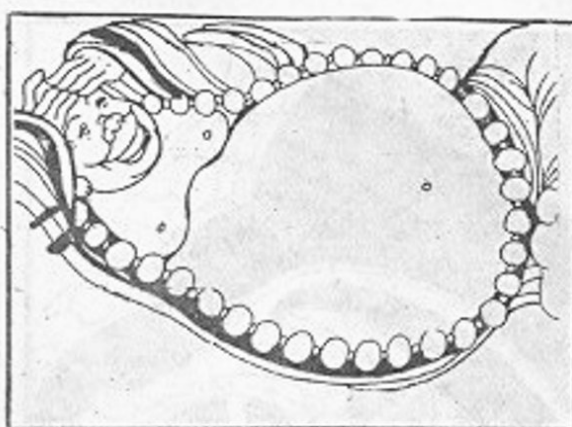
3873. Di Lặc hướng về phía Ngộ Không cười ba tiếng, Ngộ Không cũng bị hút vào trong bụng Di Lặc.

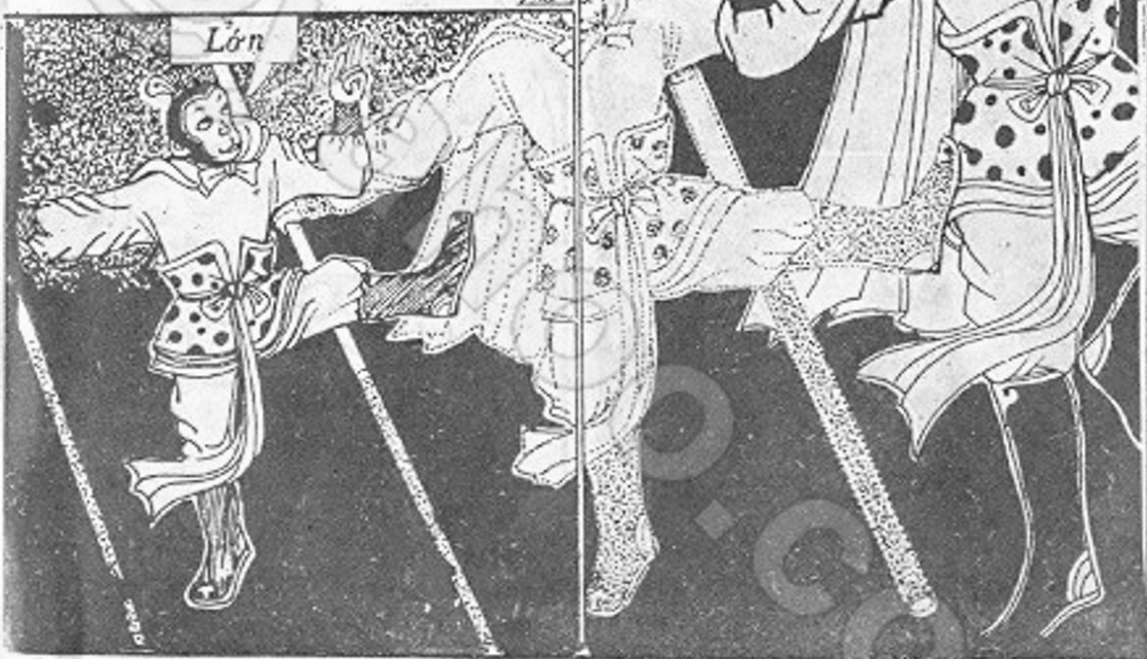
3874. Ngộ Không sợ hãi, rút thiết bàng ra, vung lên.

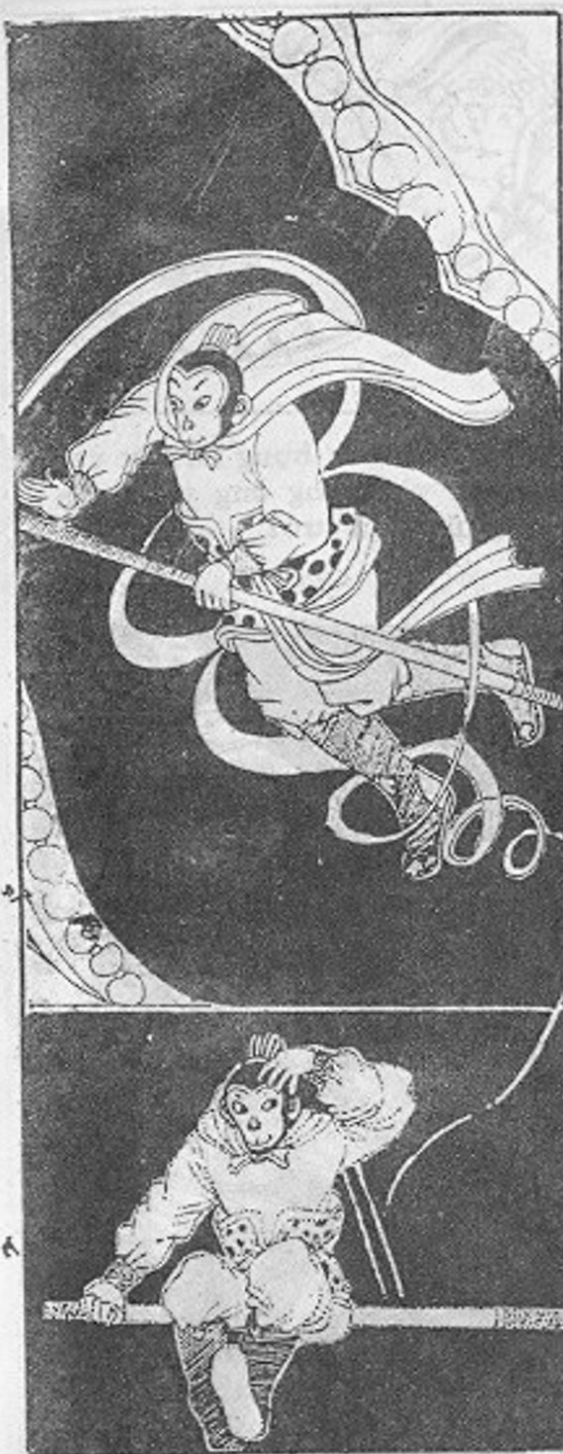
3875. Ở trong bụng Di Lặc, Ngộ Không rút thiết báng ở lỗ tai ra, vung lên. Đầu thiết báng to lớn bằng một trái dừa.

3876. Nhưng bụng Di Lặc vẫn trơ trơ và miệng ông vẫn luôn nở những nụ cười.

3877. Ngộ Không niệm chú và hét: «lớn». Phút chốc biến thành người cao vạm trượng. Bụng Di Lặc cũng lớn theo. Thế là Ngộ Không vẫn chưa thoát được, lòng càng thêm bối rối.

3878. Ngộ Không lắc mình, biến thành con muỗi, định bay ra nhưng bốn bề kín như bưng, không có lấy một khe hở cực nhỏ.

3879. Di Lặc vỗ bụng cười lớn: « Bụng Lão Tăng có thể chứa được những thứ trời còn khó chứa, lẽ nào không chứa nổi một mình Đại Thánh. Đại Thánh chính chiến quá nhiều rồi, giờ đây hãy ở trong đó nghỉ ngơi cho khoẻ. Ha, ha, ha ».

3880. Lại nói chuyện Bát Giới bị hồ lô hút chặt lấy đầu, rất khó chịu, bèn lấy bồ câu đâm mạnh vào La Hán Qua Sông, ông này giật mình, buông hồ lô ra.

3881. Bát Giới quay ngược, mang bồ câu và mang cả hồ lô chạy

3882. La Hán Ngân Quang vội vàng thả chim ưng ra.

3883. Chim hăng hái đuổi theo Bát Giới.

3884. Bát Giới hoảng hốt, sợ run cả người, vội chui vào bụi cỏ.

3885. Chim sà xuống, quắp lấy Bát Giới, mang tới giao cho Di Lặc, La Hán Di Lặc gỡ hồ lô ra khỏi đầu Bát Giới, răn đe:

3886. «Người đã làm tới chức Tịnh Đàn Sư Giả mà không chịu tu hành tiếp, còn đến đây gây rối. Lão Tăng sẽ ngâm nhà ngươi vào nước sôi bốn mươi chín ngày rồi cạo sạch lớp lông bướng bịnh đi».

3887. Bát Giới khóc rưng rức, luôn mồm trách Ngô Không: «Chỉ tại gã Bật Mã Ôn chết tiết cứ xúi giục mãi. Phải lột da nó cho vào chảo mỡ sôi mới hả dạ».

3888. La Hán Di Lạc nghe thấy thể, cất tiếng cười vang.

3889. Di Lạc mãi mê cười, làm cuống họng không còn kén nữa.

3890. Mỹ Hầu vương chỉ chờ có thể, nhanh như một làn gió, búng ra khỏi miệng Di Lạc...

3891. Và cân đầu vùn mấy lần liên tiếp, chạy thực mạng

3892. La Hán Di Lặc, La Hán Qua Sông và La Hán Ngân Quang không đuổi theo, dẫn Bát Giới về chùa.

3893. Từ xa, Ngô Không nhìn thấy hết, vò đầu, bứt tai, nhưng chưa nghĩ ra cách gì cứu Bát Giới.

3894. Đột nhiên Ngô Không nghe có tiếng gọi từ xa : Đó là tiếng của Đại Tiên Chân Đất.

3895 Ngô Không lật đật đứng dậy vái chào và kể hết chuyện cho Đại Tiên Chân Đất nghe.

3896. Đại Tiên
khuyên can Ngô
Không chớ nên
đánh nhau với
các La Hán :
« Đại Thánh
chớ có ngông
cường ! Mười
tám La Hán
pháp lực vô
biên, sợ rằng
Đại Thánh chưa
phải là đối thủ
của họ ».

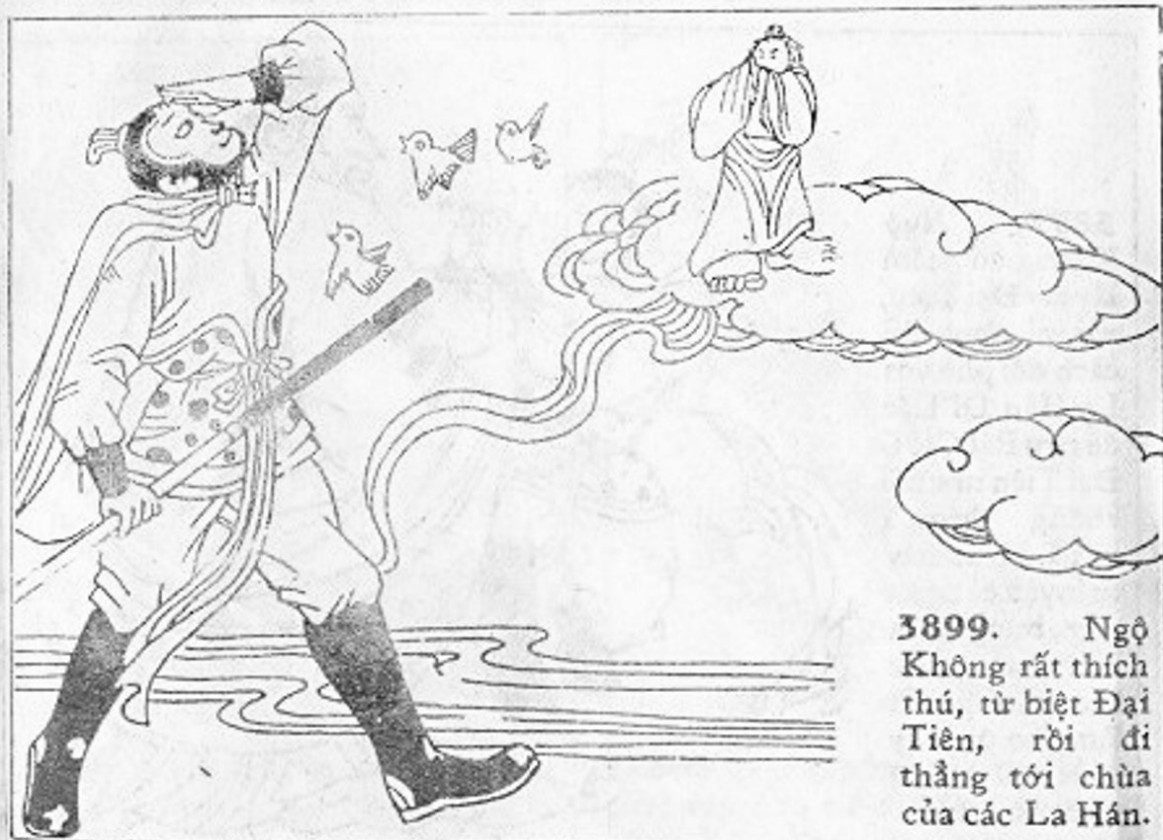

3897. Ngô
Không cứ năm
lấy tay Đại Tiên,
nài nỉ ông chỉ
cách đối phó với
La Hán Di Lặc
để cứu Bát Giới,
Đại Tiên từ chối
không được :
« Vị La Hán này
tu luyện cả ngàn
năm, bụng chứa
biết bao sức
lực, nhưng nếu
làm cho ông ấy
cười, thì khí sẽ
thoát ra hết ».

3898. Đại Tiên
Chân Đất kể tai
nói nhỏ, khuyên
Ngộ Không phải
làm như vậy,
như vậy...

3899. Ngộ
Không rất thích
thú, từ biệt Đại
Tiên, rồi đi
thẳng tới chùa
của các La Hán.

3900. Tôi nơi, Ngô Không là lớn; « Mời ông béo ra đây, có Lão Tôn tới rồi ».

3901. La Hán Di Lặc nghe báo, cùng với La Hán Ngân Quang bước ra.

3902 Di Lặc mắng: « Con khi cứng đầu, cứng cổ kia, sao còn dám tới đây ». Lão Tăng cho người đánh trước ba gậy. Ra tay đi! »

3903. Ngộ Không chẳng thèm đáp, đưa tay nhổ chùm lông ở sau gáy, cho vào miệng nhai, hô «biển»

3904. Vô số con bộ nhỏ bò loạn xạ trên người Di Lặc. Ông bị nhột, phát cười rình rích.

3905. La Hán Ngân Quang vội vàng lấy gương ra chiếu.

3906. Bộ nhỏ rơi lả tả xuống đất, hoá thành tro.

3907. Ngô Không sợ gương, vội vàng chuồn mất.

3908. Ngô Không lo lắng, thầm nghĩ: « Làm sao đối phó được vị La Hán Di Lặc và La Hán Ngân Quang ? »

3909. Đột nhiên, Ngô Không nhớ tới Quan Âm.

3910. Năm xưa, trên đường đi thỉnh kinh, Tôn Ngộ chẳng phải là người luôn luôn chiến thắng. Vào những lúc khó khăn, Ngô Không đều đến nhờ Quan Âm giúp đỡ; cảm động nhất, là lúc Ngô Không bị Tam Tạng đuổi đi lần thứ nhì, Ngô Không đã khóc nức nở dưới chân Quan Âm. Cho nên Ngô Không hăng hái bay đi...

TÔN NGỘ KHÔNG ĐỐT CHÙA

3911. Ngộ Không đến Lạc Già Sơn ở Nam Hải, thấy khói hương nghi ngút, mây lành bay lượn, bốn bề thật uy nghiêm. Quan Âm đang giảng kinh cho Huệ Ngạn.

3912. Nhìn Ngộ Không, Bồ Tát biết ngay được lý do đến đây.

3913. Ngộ Không kể rõ sự tình, xin Bồ Tát giúp đỡ.

3914. Bồ Tát từ chối: «Ngộ Không, con phải hiểu là Phật Tồ và ta rất thương con. Con hãy nhìn lại con xem! Sau công lao vừa qua, hình hài con đã không còn giống loài khỉ. Con đã là *một người*. Thế nhưng cứ chứng nào tật nấy. Vừa được tháo bỏ Kim Cô là bắt đầu quậy phá. Ta không giúp con nữa.»

3915. Ngộ Không ra sức năn nỉ, xin Bồ Tát tìm cách cứu em mình là Ngộ Năng, kẻ cũng có nhiều công lao giúp Đường Tăng.

3916. Bồ Tát động lòng, lấy từ trong Ngọc Tĩnh bình ra ba lá dương liễu.

3917. Ngộ Không mừng rỡ, vắt ba lá ấy vào sau gáy, nó biến thành ba chùm lông vàng lấp lánh.

3918. Ngô Không phấn khởi, từ giả Quan Âm, cưỡi mây đi.

3919. Tới trước chùa La Hán, Ngô Không nói lớn « Mở cửa và mời ông béo ra mau, Lão Tôn đã đến rồi! »

3920. La Hán Hộ Pháp, cầm tích trượng đi ra, hỏi : « Ai đến đây la lối om xòm vậy ? ».

3921. La Hán Di Lặc nghe nhắc đến tên mình, cầm tràng hạt, cười ha hả, đi ra, nói « Đại Thánh rành rồi thật, cứ thích đến chùa này ».

3922. Ngô Không nói : « Mau thả em ta ra ; bằng không, ta sẽ san bằng ngôi chùa nát này ».

3923. Di Lặc cười cười : « Em người hiện đang nằm trong nồi nước sôi ở trong chùa, ta sẽ tắm rửa nó sạch sẽ. »

3924. Ngô Không dẫn không được, lại vùng thiết bång đánh.

3925. Thế là hai bên lại quần thảo kịch liệt.

3926. Được một lát, La Hán Di Lặc lại ra khỏi vòng chiến, nhảy lên đỉnh núi, há miệng ra.

3927. Ngô Không lật đật bứt một chiếc lông vàng ở sau gáy, biến thành người già.

3928. Còn bán thân mình thì nhảy tuốt lên mây.

3929. Di Lặc cười ba tiếng, hút
Ngộ Không giả vào miệng.

3930. Ngộ Không giả hoá thành
viên đạn vàng làm gãy răng
Di Lặc.

3931. Di Lặc đau quá, ngã từ
đỉnh núi xuống.

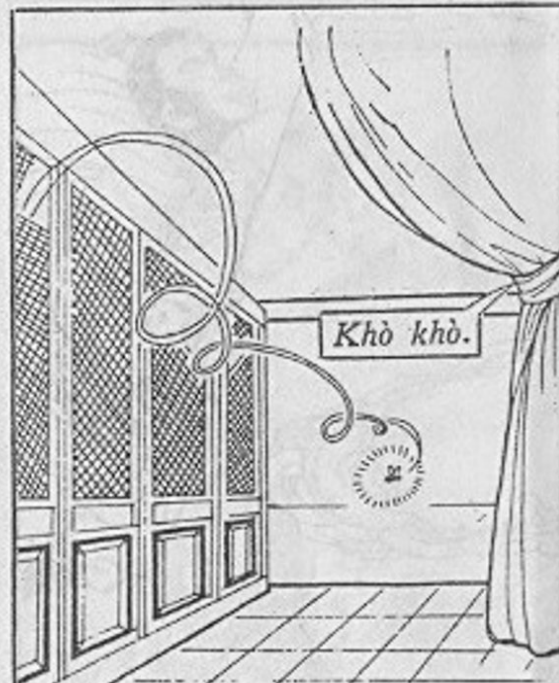
3932. Di Lặc lẫn tới cửa chùa.
La Hán Hộ Pháp vội vã đỡ vào
trong, rồi đóng chặt cửa lại.

3933. Ngộ Không gào thét thế
nào đi nữa, cửa chùa vẫn đóng
chặt.

3934. Trăng đã lên cao, đêm lại
càng thêm yên tĩnh. Ngộ Không
nghĩ bụng : « Âu là ta... »

3935. Ngộ Không biến thành
con đom đóm, bay vào trong.

3936. Từ một phòng kẻ, Ngô Không nghe tiếng ngáy. Vội bay vào đó: thì ra Bát Giới bị treo lên trên cột. Chú vừa ngủ gật, vừa lầu bầu: «Bát Mã Ôn chết tiệt! Lão Trư bị treo như vậy, còn nó thì giờ đây chắc sung sướng lắm».

3937. «Đom đóm» nghĩ bụng: «Gã bị thịt này dám chửi Lão Tôn. Hãy coi đây!»

3938. Ngô Không bay ra khỏi phòng, biến thành La Hán Hộ Pháp tay cầm đao bầu, hùng hổ bước vào phòng.

3939. La-Hán-Hộ-Pháp-giả nói :
« Trư Bát Giới, giờ chết của
mì đã đến ».

3940. Trư Bát Giới sợ quá
quỳ xuống van : « Thừa La Hán,
xin tha cho tôi, tôi nguyện làm
cháu ba đời của ông ».

Hì, hì, hì

3941. Ngô Không chẳng nín
cười được, đề lời cái đuôi khi ra.

3942. Bát Giới giật mình, mắc
cỡ quá, nhảy dựng lên, dẫm vào
lưng Ngô Không thình thịch
nói : « Con khỉ nhà mì, dám đến
đây dọa Lão Trư à »

3943. Ngô Không vội nắm lấy Bát Giới, chạy ra ngoài.

3944. Đến bên bàn thờ, Bát Giới thấy có nhiều đồ cúng, quên cả nguy hiểm, xông lên ngay.

3945. Bát Giới, bốc lấy thức ăn, nhai ngấu nghiến. Chẳng may làm đổ một bát hương.

3946. Lập tức bốn phía đều có tiếng la hét. La Hán Hộ Pháp, La Hán Cưỡi Hồ và La Hán Cưỡi Voi tay cầm gậy, đứng chặn ngang lối đi.

3947. Ngô Không và Bát Giới vội vàng cầm khí giới nghênh chiến.

3948. La Hán Cưỡi Hồ hét to một tiếng. La Hán Hộ Pháp và La Hán Cưỡi Voi đều vệt ra hai bên.

3949. La Hán Cưỡi Hồ vung tay lên: một bảo bối toả ra hàng vạn luồng sáng vàng bay về phía Ngô Không và Bát Giới

3956. Bát Giới sợ quá, quay đầu chạy.

3951. Tôn Ngô Không thẳm kêu khò: « Nguy rồi! » Liên đó, nhảy lên mây.

3952. Bao bối đầy Bát Giới ngã xuống đất. Ánh sáng vàng trùm lấy người Bát Giới.

3953. Một lát sau, Ngộ Không biến thành con dơi bay vào trong điện.

3954. Ngộ Không bám vào một góc tường, thấy trong điện đèn đuốc sáng choang nên chưa dám ra tay...

3955. Dơi bay ra chỗ vắng người, hiện nguyên hình, niệm chú, gọi Long Vương Ngao Thuận tới.

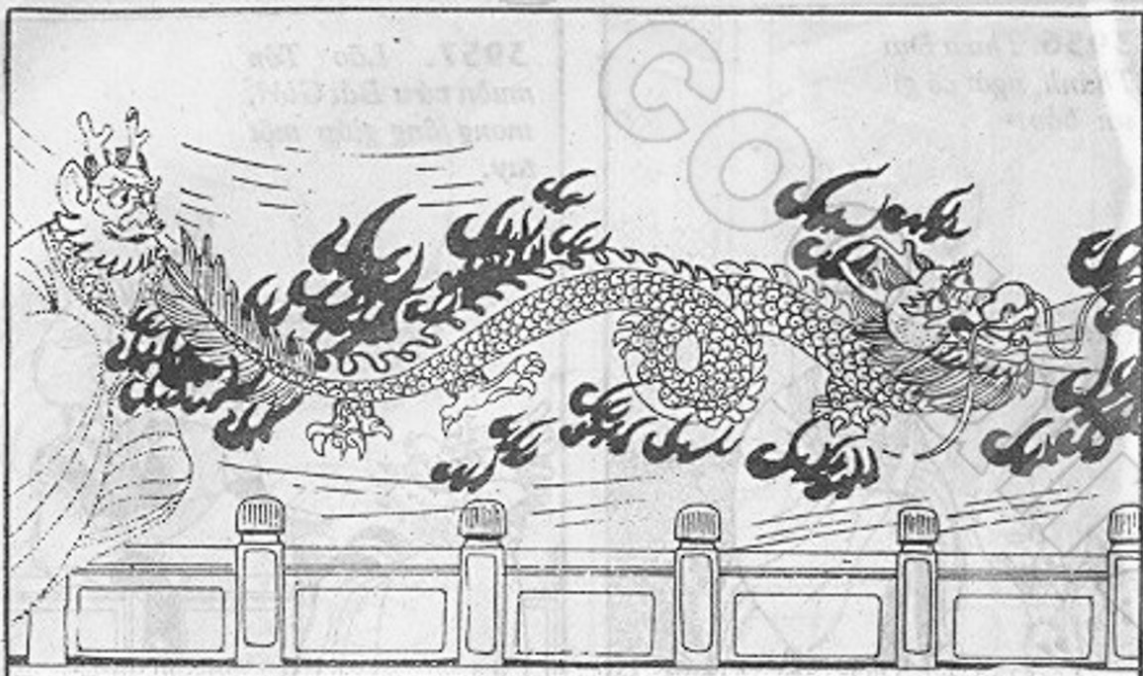
3956. Thừa Đại
Thánh, ngài có gì
sai bảo.

3957. Lão Tôn
muốn cứu Bát Giới,
mong ông giúp một
tay.

3958. Sau đó, Ngộ Không phun lửa vào trong phòng của các nhà sư.

3959. Trong lúc ấy, Ngao Thuận biến thành con rồng gió, bay lượn trong lửa. Phút chốc lửa cao ngất trời.

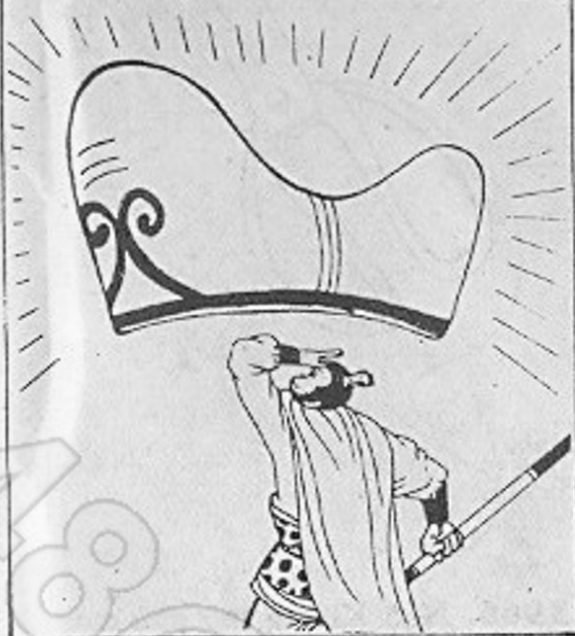

3960. Chùa náo loạn. Các La Hán vội vàng đi dập lửa.

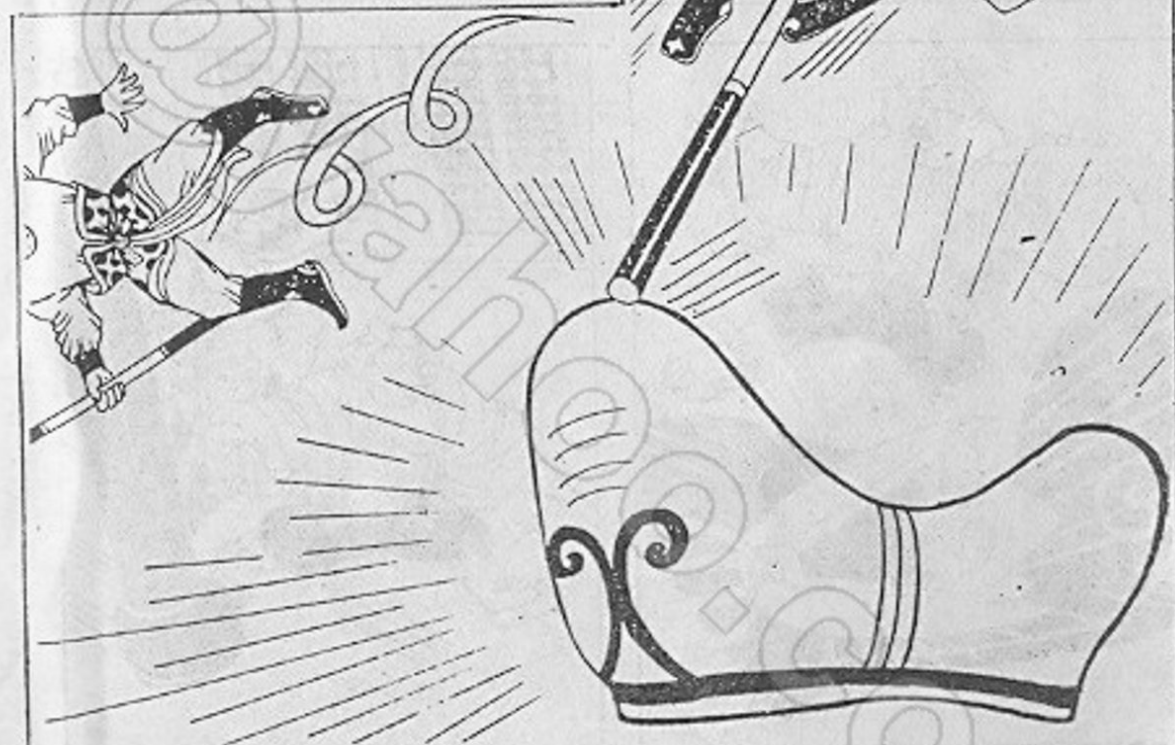

3961. Thừa dịp, Ngô Không dùng phép tàng hình đi vào trong điện.

3962. Nhìn kỹ, Ngộ Không thấy bảo bối chup trên người Bát Giới là một cái nón của nhà sư.

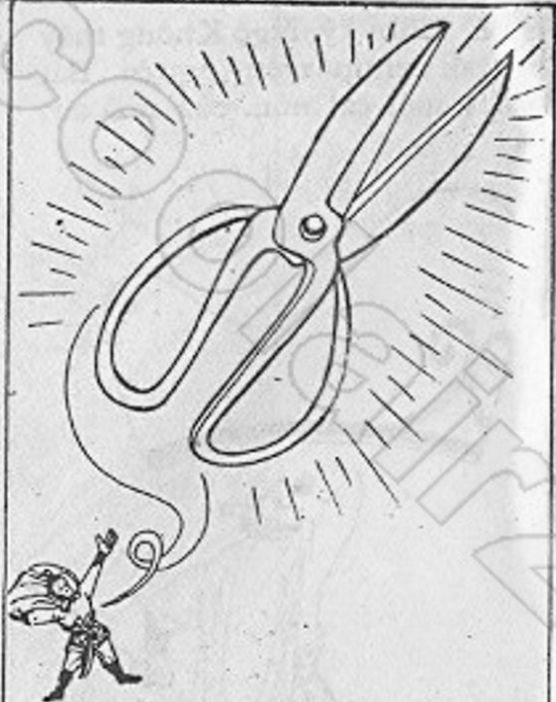
3963. Tôn Ngộ Không rút thiết bãng nện xuống nón.

3964. Nhưng mũ không bị suy suyền gì cả. Ngược lại sức bật do hai vật chạm nhau đã làm cho Ngộ Không văng ra thật xa.

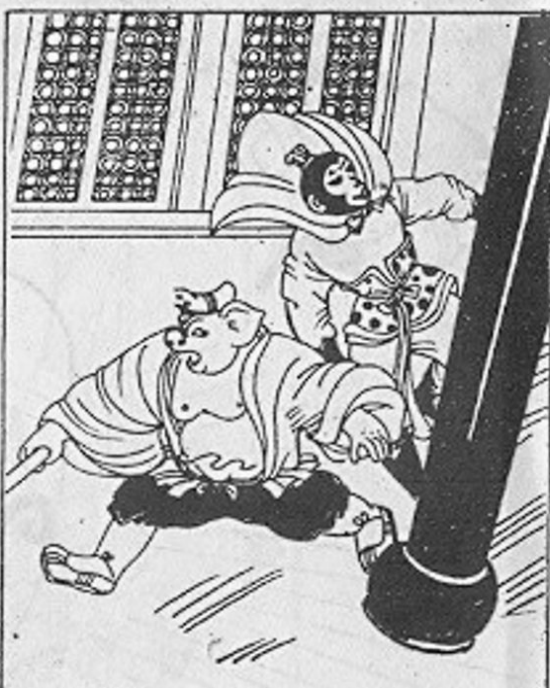
3965. Ngô Không tức quá, vò đầu bứt tai, tình cờ tay chạm vào một chiếc lông vàng ở sau ót, mừng quá liền nhổ một sợi.

3966. Ngô Không thớ phờ một cái, hô to «biến».

3967. Chiếc lông biến thành cây kéo. Kéo bay tới cắt đứt mũ nhà sư, cứu được Bát Giới.

3968. Hai người vội vàng chạy ra khỏi miếu.

3969. Bấy giờ các La Hán đang lo việc cứu hoà. La Hán Thả Rắn gạt mọi người ra, nói: «Hãy xem đây!».

3970. Nói xong, ông vung tay thối một hơi. Con rắn đỏ trong tay ông biến thành con rồng vàng.

3971. Rồng Vàng và Rồng Gió đánh nhau trong biển lửa.

3972. Rồng Gió không cự nổi Rồng Vàng, vội tìm đường trốn.

3973. Rồng Vàng bay lượn, phun nước thành cơn mưa lớn, dập tắt lửa.

3974. Các La Hán bức bối quá, mắng âm lên : « Cái con khỉ chết tiệt này ! ».

3975. La Hán Ngân Quang giơ gương lên soi,giật nảy mình, nói: « Chết rồi, Ngộ Không và Ngộ Năng trốn đi xa rồi ».

3976. La-Hán Tay Dài cười nhạt, niệm chú, vươn tay ra: « Hai người chạy dẫu cho thoát ».

3977. Ông túm được hai người, nói: « Lần này hai người chớ mong thoát khỏi Lão Tăng ».

3978. Vất vả cho tới nửa đêm, các La Hán rất mệt mỏi.

3979. Khi các La Hán đi hết, Ngộ Không đọc chú nói lỏng dây thừng, người gầy đi như cây sào.

3980. Nào ngờ dây trời cũng biến hóa theo, vẫn luôn luôn siết chặt Ngộ Không.

3981. Bát Giới căn nhắc : « Gặp mấy người này, anh không thoát được đâu. Lão Trư này chết chùm theo anh rồi »

3982. Ngộ Không niệm chú mời Ngao Thuận tới, nhờ cắt đứt dây trời.

3983. Ngao Thuận biến sừng mình thành lưỡi cửa vô cùng sắc bén, cửa tới mức mờ hời đỏ ra như tằm mà vẫn không cắt được dây trời.

3984. Đại Thánh, dây thừng này của La Hán, tiêu thần không làm gì được

3985. Ngộ Không lại nhớ ra chùm lông vàng ở sau gáy, nhờ Ngao Thuận nhờ một sợi, biến thành con dao nhỏ.

3986. Pháp lực của Quan Âm Bồ Tát thật vô biên. Sợi dây bị cắt đứt một cách dễ dàng.

3987. Ngộ Không cỡi trời cho Bát Giới. Ngao Thuận cáo từ ra về.

3988. Trước khi đi, Ngộ Không giận giữ xô đẩy bàn thờ. Bát Giới gom hết thức cúng.

3989. Hôm sau, các La Hán đến điện thờ thấy các lễ vật không cánh mà bay, lư hương ngã đổ ngòn ngang.

3990. Các La Hán phân uất, la hét om sòm.

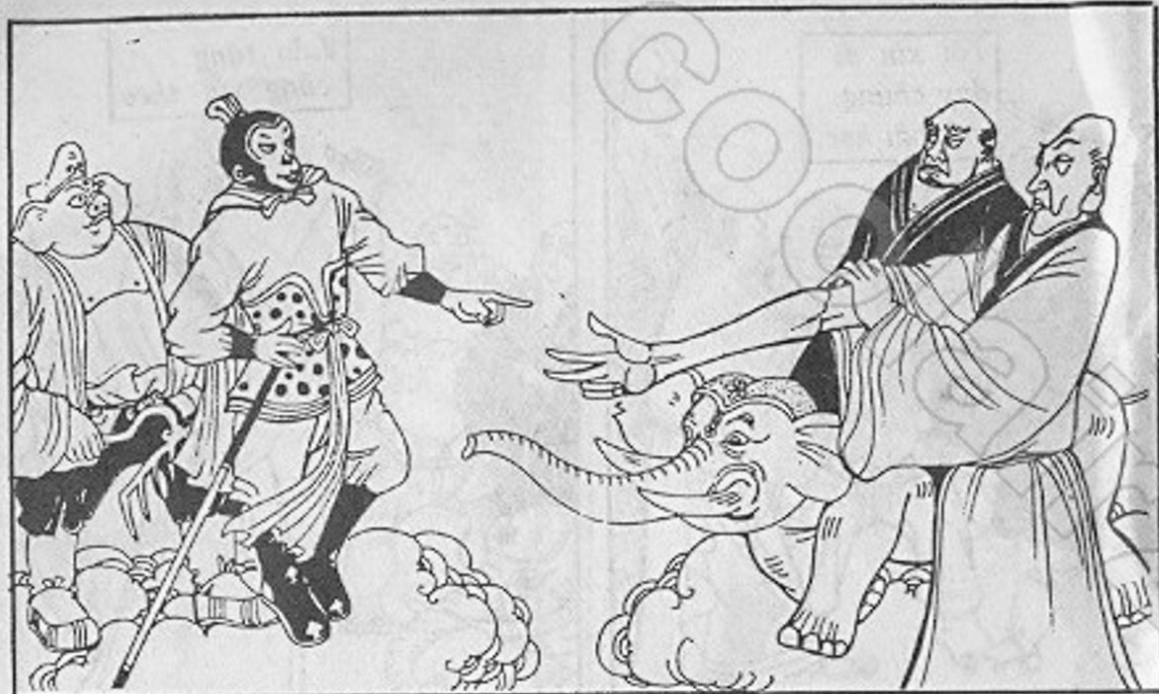
3991. La Hán Cưỡi Voi xin đi bắt hai kẻ vô lễ.

3992. La Hán Tay Dài cũng xin đi theo.

3993. Hai vị La Hán cưỡi mây đuổi theo Ngô Không, quát: « Con khi kia, chạy đâu cho thoát ».

3994. Ngộ Không chỉ vào cái tay dài của La Hán rồi cười rình rích :
« Ông sư này gầy như que củi, sao dám xông vào giữa trận tiền ? »

3995. La Hán Tay Dài nói :
« Con khỉ, chó có khinh thường Lão Tăng, người có dám thí tài với ta không ? »

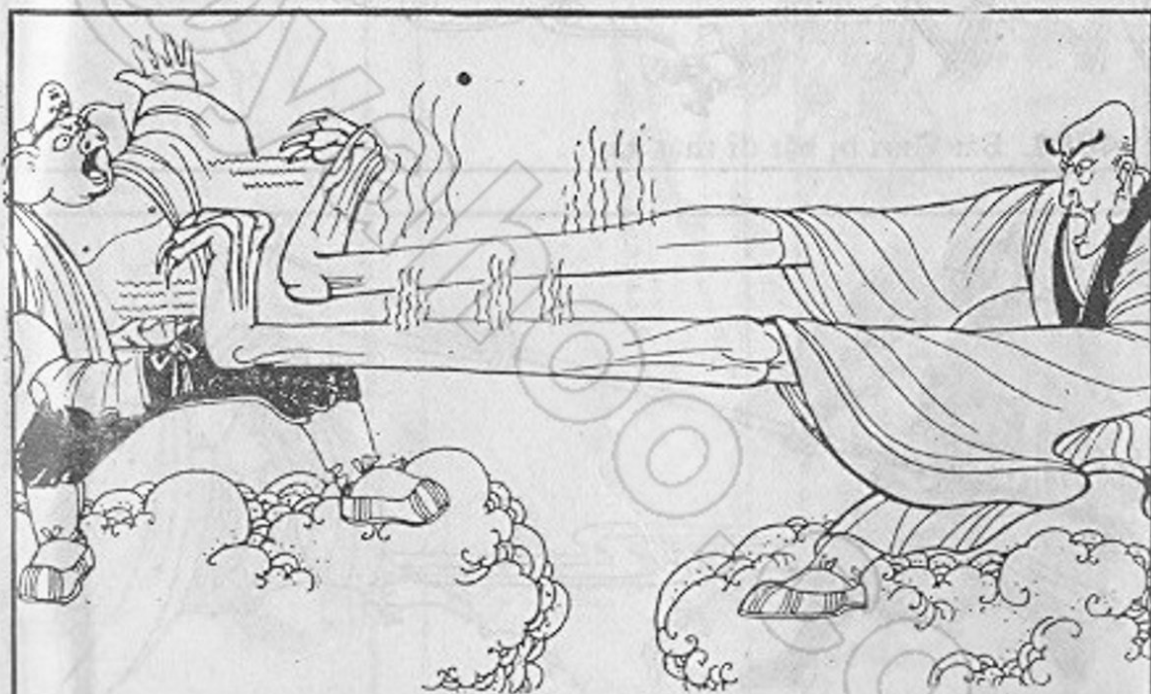
3996. Bát Giới cười ha hả, bước ra : « Gầy như ông, tôi cho ông tha hồ tát ».

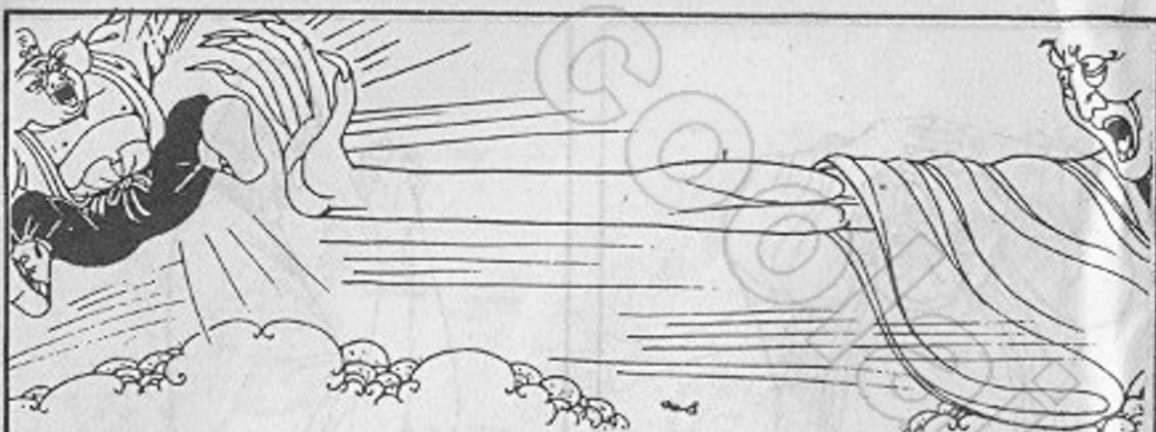
3997. Trư Bát Giới xuống tấn.

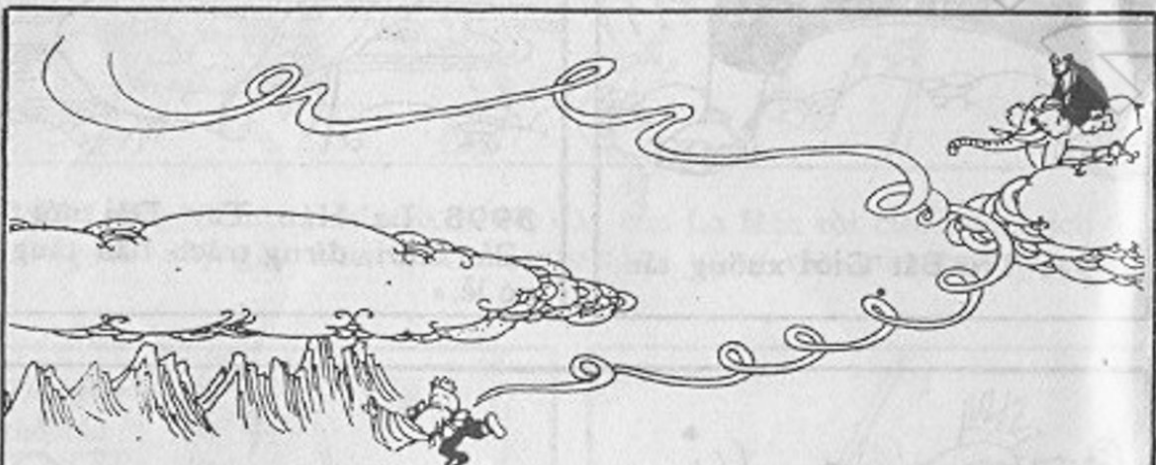
3998. La Hán Tay Dài nói :
« Bát Giới, đừng trách bản tăng
vô lễ. »

3999. La Hán Tay Dài niệm chú, bàn tay ông phút chốc nổi lửa.

4000. Ông tát mạnh một cái.

4001. Bát Giới bị bạt đi thật xa.

4002. Ngộ Không giận quá, rút thiết bàng ra biến thành cây đại đao, nói: « Ông sư già, hãy thử sức với vật này. »

Đại Thánh, xin
cứ tự nhiên.

4003. La Hán Tay
Dài đặt bàn tay lên
tảng đá.

Hãy xoi một
dao này.

4004. Tôn Ngộ
Không lấy hết sức
bình sinh chém
xuống.

Còn có phép gì,
cứ giờ hết ra đi !

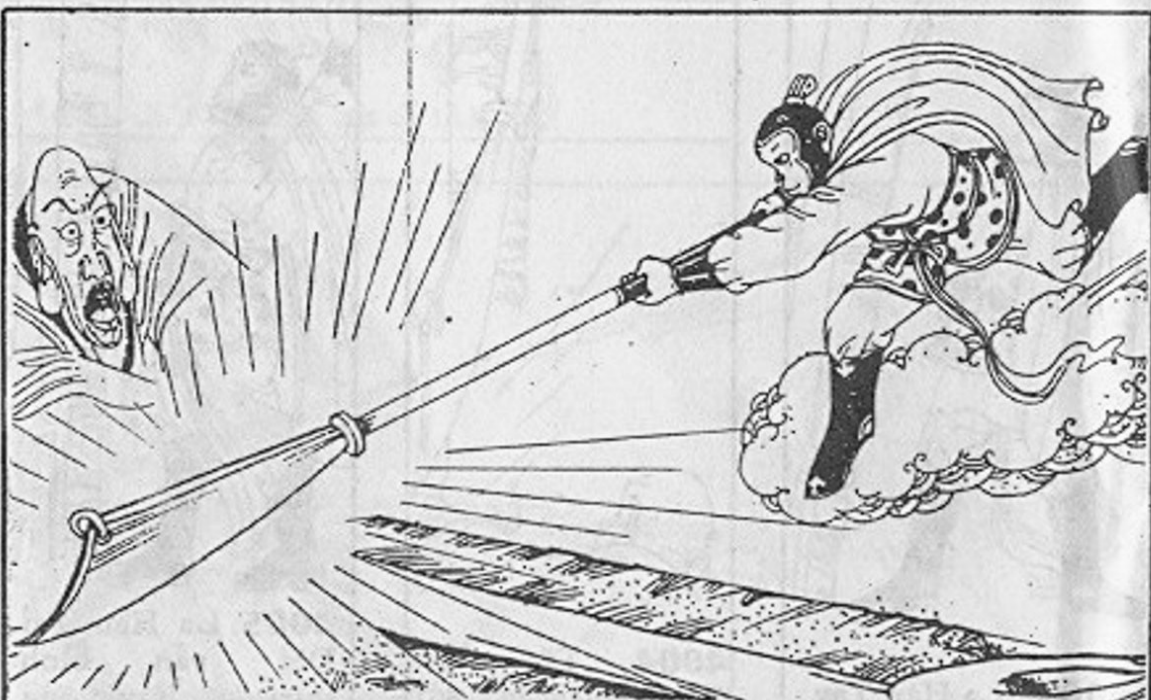
4005. La Hán Tai
Dài vẫn bình
thường, tay ông
không có tới một
vết xước.

4006. Ngộ Không chém liên tiếp bảy tám nhát: cánh tay La Hán vẫn không hề hấn gì.

4007. Nhân khi La Hán không chú ý, Ngộ Không giấu thiết bång vào tai, rút một lông vàng sau gáy, biến thành thanh đại đao.

4008. Nhát đao này làm cho La Hán Tay Dài rụng rời, thất sắc.

4009. La Hán Tay Dài nắm chặt cánh tay đầy máu chạy đi. Vừa lúc đó La Hán Cưỡi Voi tiến đến.

4010. La Hán Cưỡi Voi cho voi hà hơi lên cánh tay đau, phút chốc tay lại lành như cũ.

4011. Sau đó, La Hán Cưỡi Voi xua con vật khổng lồ này về phía chú khỉ nhỏ ngồi ngáo.

Ngô Không, hôm nay nhất
định mi phải khuất phục

4012. Ngô Không ngược mắt
lên nhìn, sững sốt.

Mời các bạn xem tiếp quyển
UY THẾ TÔN NGÔ KHÔNG
VANG LƯNG 18 VỊNH

La Hán Cưỡi Voi dùng áo
tơ đánh Ngô Không tới bởi.
Ngô Không được 3 vị tiên ở
Bồng Lai « mách nước », nửa đêm
vào chùa, lấy cắp áo tơ. Nhưng
sau đó La Hán Cưỡi Voi dùng kế
« Gậy ông đập lưng ông » đoạt lại
đồng thời đẩy Ngô Không và Bát
Giới lọt vào « Trục Đoạt Hồn Mê
Lối !... »

